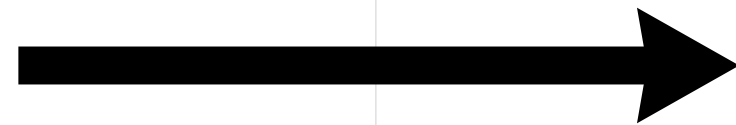

**„Rozhodl jsem se, že budu celý život
pomáhat mládeži.“**

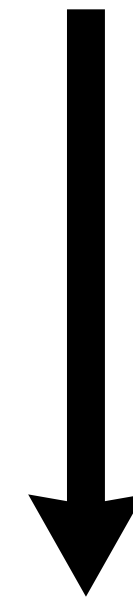
JAROSLAV

FOGLAR

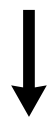
JESTŘÁB

VĚNOVÁNO:
JAROSLAVU FOGLAROVĚ – JESTŘÁBOVI,
ČLENŮM SKAUTSKÉHO ODDÍLU PRAŽSKÁ DVOJKA
A JEJICH PŘÁTELŮM.

KRONIKÁŘEM

PETR KOTYK
DOROTA LÁBUSOVÁ
(EDS.)

Jaroslav Foglar

(6. července 1907 – 23. ledna 1999), od první republiky postupně nejčtenější český, desítky let zakazovaný spisovatel píšící pro mládež, redaktor úspěšných dětských časopisů Mladý hlasatel a Vpřed, tvůrce populárního obrázkového seriálu Rychlé šípy, byl nejen nejdéle sloužícím skautským oddílovým vůdcem – Jestřábem, ale od roku 1926 i více než půl století kronikářem skautského oddílu pražské Dvojky. Po letech jednání daroval v roce 1998 Literárnímu archivu Památníku národního písemnictví celý svůj osobní literární fond. Nejstarší český skautský oddíl pražská Dvojka, nazývaný také Hoši od Bobří řeky, který Jestřáb vedl navzdory zákazům skautingu ze strany nacistických úřadů i komunistického režimu až do konce 80. let, oslaví v roce 2013 sto let založení a nepřetržité existence. Kniha „Jestřáb kronikářem“ přináší výběr autentických zápisů, fotografií, dokumentů a komentářů ze sedmi desítek svazků Foglarem vedených a dochovaných kronik z let 1924–1985 a z archivu jeho fotografií.

Petr Kotyk & Dorota Lábusová (editoři)

↑ Portrét malého Jaroslava, který si jeho rodiče dali ve velkém množství vytisknout jako pohlednici.

↑ Jaroslav na základní škole.

↑ 1926

↑ 1928

↑ 1931

↑ 1935 / Maminka Foglarová (vpravo) a Zdeněk Foglar (uprostřed) před penzionem Erlebach na Dvoračkách, kde opakovaně trávili zimní a letní dovolené.

↑ 1943

↑ 1930 / Marie Foglarová

↓ 1930

↑ 1942 / Svatba bratra Zdeňka.

↑ 1945 / Marie Foglarová

↑ 1951 / Marie Foglarová

↑ 1953

↑ 1957 Foto Glen.

↑ 1958

↑ 1967

↑ 1969 Foto Josef Nikodým.

1970 Foto Mila Šebek.

↑ 1974 / Beseda v Lokomotivě Liberec.

↑ 1976 / S maminkou na zahradě v Černošicích. Foto Ladislav Mikula.

↑ 1979 / S maminkou v novém bytě v Křišťanově ulici. Foto Milan Wagner.

↑ 1979

↑ 1982

↑ 1984

↑ 1986 / Po 66 letech ve Švýcarsku, ve Valleyres, u dcery Alberta a Blanche Randinových.

↑ 1988 / Setkání na Sázavě s bývalými členy oddílu. Foto Dušan Dostál.

↑ 1990 Foto František Rous.

1907

06 07

Jaroslav Foglar se narodil v Benátské ulici č. 3 v Praze – Nuslích rodičům Jindřichovi (narozen 11. 12. 1872) a Marii (rozená Fišerová, narozena 26. 12. 1877); otec si do dodnes zachovaného zápisníku, kam zaznamenával důležité události v rodině od roku 1900, v prvním zápise z roku 1907 zapsal: „Šestého dne července měsíce L.P. 1907 v půl druhou hodinu odpolední v sobotu ve výročí upálení Mistra Jana Husí narodil se náš druhý jedináček (rukou matky připsáno: ?), a sice v Praze II v ulici Benátecké číslo 3 (rukou matky připsáno: II. poschodí napravo). Den byl překrásný. Mamičce pomáhala pani Bába Černá z Prahy bez pomoci lékařské. (rukou matky připsáno: Lékař musil být a zkusila jsem moc. Povolán byl Dr. Heinrich, psáno předčasně.) Mamička i děťátko zdrávo. Buď jméno Boží pochváleno!“; oba synové, Jaroslav a o tři roky starší Zdeněk, jsou hlavní aktěři otcova zápisníku; rodinná idyla i zápisník končí v roce 1911 náhlou smrtí otce

■ Foglar se narodil ve stejném roce, jako se zrodilo světové skautské hnutí – v létě se generál Robert Baden-Powell s dvaadvaceti chlapci nechal vysadit na neobydlený ostrov Brownsea u jihoanglického městečka Poolu a vybudovali na něm první skautský tábor; Baden-Powell spojil mimoškolní výchovu zdatných, bystrých chlapců s programem Ernesta Thompsona Setona vyloženým v knize Svitek březové kůry – woodcraftem, lesní moudrostí – a napsal první skautskou příručku Scouting for Boys, Skauting pro chlapce; skauti měli být rytíři své doby

23 07

Jaroslav Foglar byl pokřtěn, náboženství: katolické

1910

■ rodina se nakrátko stěhuje zpět do Předlic u Ústí nad Labem, kde se v minulosti již narodil starší bratr Zdeněk (1904); otec pracoval jako obchodní cestující a úředník České obchodní společnosti

■ zamiloval si elektrické tramvaje, vášeň pro ně mu vydržela celý život; rád si prohlížel ilustrovaný časopis Zlatá Praha

1911

17 07

v Poděbradech, kde bydleli teprve krátce, zemřel otec Jindřich Foglar ve věku 39 let; synové byli svěřeni do poručnictví matčina bratra Františka Fišera; matka nesla břímě starosti o dva syny, starala se o ně v době nedostatků a bídý první světové války, na vlastní kůži zakoušená chudoba a šetrnost přerůstající v sociální citlivost provázela Jaroslava Foglara celým následujícím životem

■ s matkou a bratrem se stěhují z Poděbrad zpět do Nuslí na roh Svatoplukovy a Oldřichovy ulice; matka se již nikdy nevdala, malý Slávek po smrti otce k matce velmi přilnul a nedokázal se od ní nikdy odpoutat; Jaroslav, doma řečený Cabýnek, oslovoval maminku a psal o ní pod domácím jménem Pumík (navíc užívaném v mužském rodu), bratra Zdeňka zval Pycinkem – jak ke vzniku domácích přezdívek došlo, nevíme

1912

■ v předškolním věku (od narození byl na jedno oko tupozraký, v řeči lehce zadržoval, s obojím se vyrovnal) se naučil číst od staršího bratra, aby si sám mohl číst pohádky, když doma čekal na návrat matky z práce; matka v mládí chodila na hodiny píána k slavnému kolínskému kapelníkovi Kmochovi, synům často zpívala – Jaroslav Foglar byl výborným hráčem na mandolinu a foukací harmoniku, později celý život sestavoval v oddíle pěvecké kroužky, hudební tělesa, organizoval pěvecké soutěže

■ získal zvláštní vztah k papíru, jehož vůně s rozkoší vdechoval v mamincině papírnickém obchůdku, po celý život miloval papír, jeho nej-různější druhy, barvy, struktury, papíry, bloky, sešity, barevné tužky a pastelky, rád kreslil a maloval, miloval psaní, i vůni tisku, knih, klišu; od malíčka se u něho rozvíjelo sběratelství, začínal poštovními známkami a zápalkovými nálepkami a tam někde je možné i hledat počátky jim později vyráběných oddílových pamětních listěčků; v mamincině krámu si rád okouzleně prohlížel pohlednice, výrazně jej ovlivnily pohlednice Staré Prahy od malíře Jaroslava Setelika (později pohlednice rovněž sbíral) a snil o romantických výpravách; v mládí i dospělosti byl velmi sečtělý (sbíral sešity dobrodružné četby); sběratelství později propagoval a rozvíjel v časopisech Mladý hlasatel a Vpřed – sběratelství ke světu děti neodmyslitelně patří, viděl, jak členové oddílu sbírají upomínkové listěčky a malé diplomy za měsíční oddílové umístění v bodování a skrz časopisy se dostaly i k řadě dalších oddílů a čtenářských klubů

■ Antonín Benjamin Svojsík v létě 1912 inspirován Baden-Powellem vedl první skautský tábor nedaleko hradu Lipnice

1913

■ v roce 1913 byly po Čechách o prázdninách organizovány první pokusné skautské tábory, bylo jich kolem 15 a účastníci se často viděli poprvé až na táboře, většinou improvizovali, vyzbrojeni Základy junáctví od bratra A. B. Svojsíka; z příkazu Svojsíka vznikl nový pražský skautský oddíl, spojením družin jeho odchovanců, Kamzíků a Jelenů, a na podzim 1913 dostaly oddíly registrační čísla, která jim byla přidělena podle abecedního seznamu jejich vůdců, protože vůdcem oddílu byl tehdy Vašek Jelen, který byl druhý v abecedě, vznikla dnešní Dvojka, do které později vstoupil Jaroslav Foglar a stal se jejím vůdcem; tábor Dvojky u Pelíškova mostu dal vzniknout zvláštnímu fenoménu českého skautingu – dřevěné stanové podsadě z krajinek a později i stavbě dřevěných pramíček na táboře

■ matka koupila v létě malé papírnictví na Korunní třídě 16, aby nějak uživila sebe a syny; dojíždí z Nuslí na celý den pracovat do krámu, syny hlídá přísná babička

17 09

v Nuslích malý Jaroslav Foglar začal chodit do školy, číst i psát se naučil v předškolním věku, nosil panu učiteli „úkoly z pilnosti“, krasopisně přepsané odstavce z čítanky; postupem let psal vlastní slohová cvičení a vášeň psát ho neopustila celý život – rukopisně napsal desítky kronik a knih, stovky článků a tisíce dopisů čtenářům a přátelům, proměny jeho pisma by si zasloužily grafologický rozbor

1914

15 06

Svojsík se pokusil začlenit vznikající skautské družiny do Sokola, ale protože nespěl, založil samostatný skautský spolek Junák – český skaut

■ červenec – vypukla první světová válka

■ do druhé třídy začal chodit na Vinohradech, z Nuslí se s matkou a bratrem stěhuje na Korunni třídu č. 16 na Královských Vinohradech, kde s matkou bydlí ve třetím patře až do roku 1978

1915–1917

■ maminčino papírnictví stačilo sotva na obživu, jídlo je za války drahé a v obchodech nedostupné, malý Jaroslav si již na základní škole vydělával např. vynášením popela, mytím schodů; nedostatek a těžká práce v něm probudily nejen podnikavost, ale i sociální citění – i v dobách, kdy vydělával na honorářích velké peníze, byl spořivý. Na tábory bral i ty nejchudší, kteří neměli od rodin peníze na zaplacení táborových poplatků; v necelých deseti letech si začal vést deník, zaznamenával si i přehled výdělků; deník si vedl celý život, až do svých posledních dnů v nemocnici; vedle deníků si ještě každodenně vedl vůdcovské zápisníky, které nosil neustále u sebe, deníky psal doma; jako vedoucí oddílu podporoval psaní deníků a za odměnu do nich členům oddílu vedle bodování vpisoval i věnování s kresbami; deník později učinil legendárním v knize Záhada hřavolamu, kde Rychlé šipy, najdou ve zvonicí kostela svatého Jakuba deník Jana Tleskače

1918

■ říjen – rozpad Rakouska-Uherska; v Praze je asi 300 skautů a ti se zapojili plně do služby Národního výboru a vznikající samostatné Československé republiky (skautská pošta), T. G. Masaryk jim to nikdy nezapomněl

1919

07 06

A. B. Svojsík založil Svaz junáků – skautů RČS a stal se jeho náčelníkem

1920

■ umiňuje si, že jednou napíše dobrodružnou knihu s příběhem, který může zažít každý průměrný hoch nebo dívka, a v níž by neměly chybět všelijaké návody k činnostem – děj knihy chce prožít, aby si ověřil, zdali se podle něj čtenář bude moci opravdu řídit

03 09

na začátku 8. třídy odjíždí nemocničním vlakem Československého červeného kříže do Švýcarska na bezplatný ozdravný pobyt, který stráví výpomocí na statku Alberta a Blanche Randinových ve vsi Valleyres; 10. 11. nastoupil na cestu zpět

■ Foglar se z novinového inzerátu v Národní politice, do které má spolužák zabalen chléb se švestkovými povidly, dozví o skautech, to byl první dotyk „motýlich křídel ve tváři“, jak říkával Jestřáb, poprvé navštěvuje skautský oddíl, cvičí, hodně čte, jeho vzorem je filmový Zorro Mstitel hraný Douglasem Fairbanksem; při prodeji losů skautské loterie prostydně, prodělá zápal plic, maminka mu skautování zakázala, může se k němu vrátit až po patnáctých narozeninách

1921

■ účastní se dvouměsíčního ozdravného pobytu v Piešťanech pod vedením fotografa a národopisce Karla Plicky, pedagoga a člověka, který klíčovým způsobem ovlivnil Foglarův vztah k přírodě a jejimu prožívání, a rovněž mu byl vzorem a inspiroval jej k práci s mládeží; pobyty ve Švýcarsku a v Piešťanech, kdy poprvé trávil delší čas mimo město, ovlivnily zásadním způsobem Foglarův vztah k volné přírodě, jako městské dítě neměl mnoho příležitostí toulat se krajinou a snít o tom, co uvidí za obzorem

18 06

obdržel Propouštěcí vysvědčení Měšťanské školy chlapecké na Královských Vinohradech

■ září – po naléhání matky začíná studium Dvoutřídní obchodní školy pro jinochy, studium ho nebaví; rodina po celé Foglarovo mládí trpěla nedostatkem peněz, maminka i syn byli velmi spořiví po celý život v obavách, zda vyjdou s penězi; jediná neděle v roce, kdy Dvojka neměla žádnou akci, byla druhá neděle v květnu

■ Svátek matek

1923

13 02

strýc z matčiny strany odkázal Marii Foglarové 10 000 korun, rodina se dostává z vyložené chudoby

15 03

na výzvu bratra Zdeňka vstupuje do 48. klubu oldskautů – Jestřábů, druhý pokus o skauting

28 06

obdržel Vysvědčení na odchodnou (vysvědčení nahrazuje průkaz řádného dokončení učebního poměru v obchodní živnosti) Dvoutřídní obchodní školy pro jinochy Grémia pražského obchodnictva v Praze; nemůže v době velké nezaměstnanosti sehnat práci

■ prosinec – v časopise Skaut – Junák mu otiskují první příspěvek – povídku Vitězství; zahajuje tím trvalou spolupráci; časem si Jestřáb umiňuje, že napíše do každého čísla alespoň jeden článek, aby se o 34. skautském oddíle a pozdější Dvojce vědělo; Dvojku úspěšně časem zpropaguje tak, že se o ní mluví po celé republice; budoucí „elitářská“ pověst oddílu, kterou mu vycítali pováleční komunističtí kritici, estébáci, cenzoři z vládnoucích struktur i publicisté jednadvacátého století, nereflektuje fakt, že počátky Dvojky, dvacátá léta, i její stínová existence zejm. v padesátých letech, v době pronásledování skautingu, jsou spjaty s kluky z periferních dělnických oblastí Prahy, kterým chtěl Jestřáb dát pozitivní návod na trávení volného času a života vůbec

1924

01 01 – 15 04

pracuje u firmy Oskar Stein, velkoobchod papírem, Templová ulice 4, Praha 1, odchází na vlastní žádost

23 06

pracuje v pražské filiálce mezinárodního informačního ústavu a obstarávání inkas pařížské firmy Wys Muller et Co., Vodičkova ulice 36, Praha 2

■ podzim – vstupuje do 34. skautského oddílu Ohnivci (1924–1925) – třetí pokus o skauting: „...svět může být jiný, protože jsem byl důležitý v životě hochů“; vede 1. kroniku, po dvou měsících se stává zástupcem vedoucích oddílů učitele Karla Kalivody a Jaroslava Ryšavého – Bobra, zapojují jej do příprav skautských výletů a zálesáckých výprav, akademií a tábora; po Plíckovi obětavý pan řídící učitel Karel Kalivoda (1892–1977), který patřil k první zakladatelské generaci českých skautských vůdců, a jeho žena Zdena (1895–1980) byli pro Foglara inspirací pro práci s mládeží a i důvěrníky a přáteli po celý život, byl jejich „třetím synem“; Foglar je rádcem družiny Jestřábů, která z recese, navzdory většinovému mínění, třináctku začala považovat za šťastné číslo a Foglar mýtus šťastné třináctky učinil časem nejen součástí mytologie Dvojky (obliba třináctky přecházela z jedné generace na druhou – Svaz třinácti, 13 bobříků, nástup do třinácti vteřin, Třináctá táborová noc, 13 bylo Hochů od Bobří řeky, barometr stavu kvality oddílu byl vyjádřen třinácti zavěšenými tužkami, odchovanci Dvojky založili slavný oddíl vodní Třináctku), ale i prostředkem „duševního spojení“: „Každého Třináctého v měsíci, ať jsme kdekoliv a jakkoliv od sebe vzdáleni, vzpomínáme v sedm hodin večer jednu minutu na všechny členy Dvojky.“; Jestřáb svým dílem i oddílovou mytologií „vytvořil autonomní analogii světa dospělých“, „luzi univerza obdobného dospělému“ (Jan Lopatka); v té době je v Praze asi tisíc skautů, v roce 1938 měl Junák kolem sedmdesáti tisíc členů, po válce se do obnoveného Junáka přihlásilo přes dvě stě tisíc děvčat a chlapců, mnozí i pod vlivem foglarovek vydaných před válkou a po ní; Jestřáb byl mužem praxe, spolková kariéra byla jeho pojetí skautování cizí, spolkařské intriky, funkcionářství a tahanice neměl rád, ale pečlivě plnil povinné registrace do Svazu skautů a skautek RCS, 95 % členů Dvojky odebíralo časopis Skaut – Junák, řádně odváděli členské příspěvky, pořizovali si z úspor po součástech skautské kroje

■ prosinec – Jestřáb poprvé režuruje Velikonoční besidku

1925

28 02

končí u firmy Wys Muller et Co.

01 03

díky přímluvě skautských vůdců Karla Kalivody, A. B. Svojsíka a Jana Nováka Foglar nastupuje natrvalo u firmy Oskar Stein, velkoobchod papírem, Templová ulice 4, Praha 1, později v Betlémské ulici č. 6, kde pracuje do 15. 2. 1938 (několik členů početné rodiny Steinů bylo totiž činných ve spolku Pražský skaut); úřednické praktiky využil v oddíle – zavedl Družinová hlášení, vyplňování klubovní úklidové karty, Dodatky – pokyny pro rádc družin, Nepsané zákony, Oběžníky přinášející zprávy o akcích oddílů až po metodiku vedení oddílů Systém druhého oddílu Praha; za vysoce motivační v oddíle považoval i pochvaly, ať už před nastoupeným oddílem, písemně v kronice a dopisech, zápisech do deníků či skautských zápisníků, nebo v oddílovém časopise Čigoligo, který často četli i rodiče – řada z nich se stala Foglarovými spojenci, zvláště v nelehkých dobách; jak uměl Jestřáb chválit, uměl i kritizovat (až po „vyhružné“ dopisy ochabujícím či rebelujícím členům; naopak psal ale i dopisy podpůrné na udržení členů) – obojí, plusy i minusy, bodoval a přenášel do statistik, jako ve firmě, a každý měsíc sestavoval pořadí družin atd.

18 04

Veselý večer – oddíl připravil kulturní pásmo pro rodiče a veřejnost v sálu hotelu Čechie v Praze 8, Foglar napsal báseň Údolí mládí ■ o Velikonoční dvoudenní výpravě zakládá Rudý kruh – sdružení věrných, kteří budou stát vždy přátelsky, ohleduplně a trvale při sobě ■ vedoucí oddílu Foglarovi přídělil přezdívku Jestřáb, když „jsi k nám přišel od Jestřábů a jako jestřáb trháš svým perem v kronice“ ■ česky vychází kniha Ernesta Thompsona Setona Dva divoši, která se Foglarovi stala inspirací pro některé scény z Hochů od Bobří řeky (i Dva divoši se odehrávají u Bobří řeky), kdy setonovské výchovné postupy mravní sebevýchovy originálně a atraktivně adaptoval a rozvinul pro české prostředí, např. oddílový lov „bobříků“ – skautské setonovské zkoušky „Tři orlí péra“ (mlčení, hlad, osamělost) atd.; E. T. Setona držel Foglar v úctě, vlastnil řadu jeho knih, v polovině 50. let musel komunistickým vyšetřovatelům Státní bezpečnosti jejich držení vysvětlavat

■ Tábor v Zátoce neznáma – poprvé bez jakýchkoli zkušenosti vede tábor (oba plnoletí vůdcové odřekli), při němž i prvně zavítá do Sluneční zátoky (název dostane až za šest let) a který připravil pro 5 nejdůležitějších hochů z oddílu; oproti pozdějším šestidenním táborům byl krátký, od 26. 7. do 9. 8.; chce vypsát všechnu náheru táborové robinsonády do knihy vysněné před lety – rodí se první příhody do pozdější knihy Hoši od Bobří řeky; po letech na základě jím popsanych zkušenosti a návodů táboří nejen tisíce skautů a skautek, ale i děvčat, chlapců a dospělých, kteří nikdy do žádných oddílů mládeže nechodili; tábor je přípravou na život, samostatnost, chlapci a děvčata se musí postarat o střechu nad hlavou, nakácet si dřevo, postavit kuchyň, uvařit si, obstát v slunci, dešti, soutěžích a úkolech a srovnat se s ostatními a okolím, učit se, ovládají se a překonávají sami sebe i soupeře, spolupracují

■ zří – 34. skautský oddíl s dvouletou historií se po odchodu vedoucího slučuje se skomírajícím 2. skautským oddílem, pozdější slavnou Dvojkou, jedním z nejstarších skautských oddílů založeným v roce 1913: „Je to duch a ne forma, jenž ve skautingu padá na váhu“, odpověděl Karel Kalivoda na námitky Jestřába proti pohlcení Třicetčtyřky Dvojkou, Foglar si z věty o přednosti ducha nad formami a odpovídajícími prostředky vytvořil zásadu výchovné práce v oddíle, kdy cílem je duch oddílu, přátelská a dělná atmosféra

12 10

34. oddíl formálně zaniká, kronikář a archivář oddílu Jestřáb se postupně stává zástupcem vůdce oddílu, pak přechází do vedení Dvojky (po Bobrovi, 1927); důsledně rozvíjí skautský oddíl jako spolupracující, ale i konkurující a o prvenství soupeřící družinový systém: „Skautská družina jest společnost hochů, která se udržuje jejich bratrstvím vůči sobě. Podle toho, jací hoši jsou, jest družina dobrá, nebo špatná.“; několik let pomáhal rádcům s přípravou zajímavého programu družinovek, až vyvinul celoroční systém navazujících aktivit, znalostních a dovednostních stupňů, oddílových hierarchií a celoročních her vrcholících na táborech; oddíl ke schůzkám využívá místnosti skautského domova na Petřském nábřeží, pak klubovnu na Belcrediho třídě (dnes Milady Horákové) číslo 5 (do léta 1930); klubovnu, místo tvořivého přátelského setkávání, kde sídlí skautská obec, místo, okolo kterého se točí skautský život, naplnil praktickým i romantickým obsahem pro život oddílu až mýtickým, výzdobou a významem jí učinil vzorem pro řadu jiných oddílů, vedle výzdoby, totemu a vývěsky atd. v ní nesměla chybět oddílová knihovnička z darů členů; návody i pro jiné skautské oddíly pravidelně uveřejňoval ve Skautu – Junáku a později v Mladém hlasateli zavedl rubriku Skautská stezka; stranou pozornosti ponechával tzv. skauting technický (budování komplikovaných táborových staveb...)

19 12

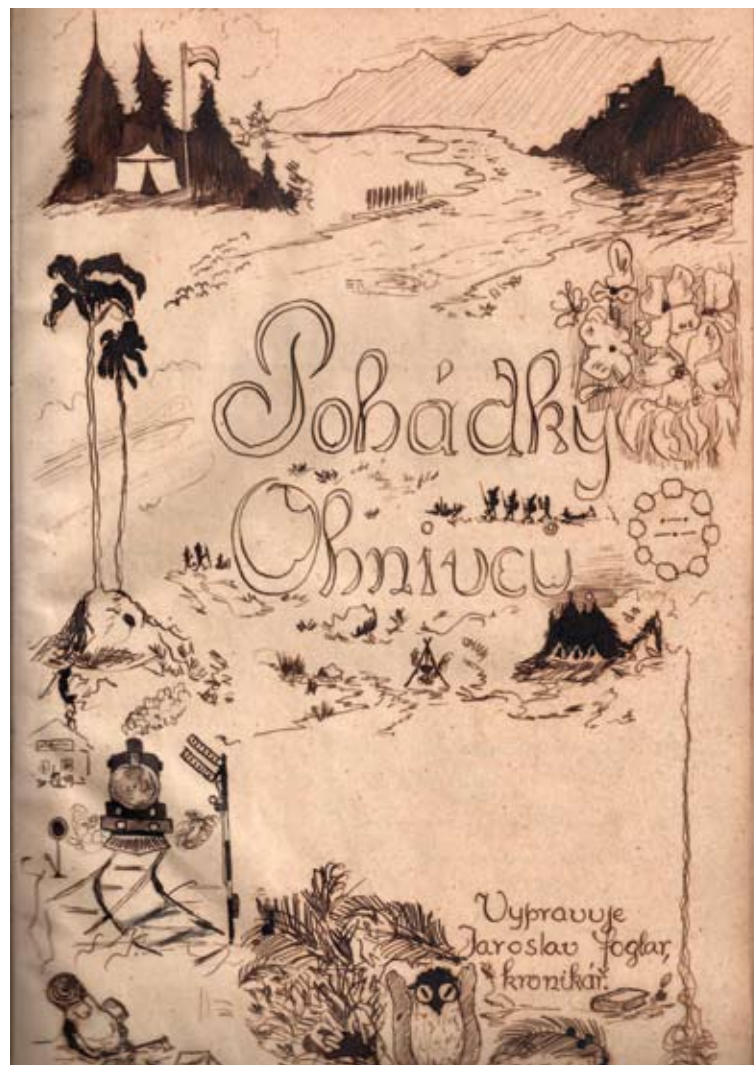
první Vánoční besidka v novém oddílu, Dvojce

1925

↑ 34. oddíl v roce 1924–1925, Jaroslav Foglar v poslední řadě druhý zleva, manželé Kalivodovi uprostřed.

Naše klubovna "Na Belcrediho" /podzim 1925-léto 1930/

Byla to první klubovna "Nové Dvojky". Nalézala se ve sklepe na Letné, Belcrediho třída č. 5. Dostali jsme ji po rozpedle šestce. Syn pana domácího, Jirka Neuman, byl v šestce - a když se rozpada, přistoupil k nám. Tím jsme získali i klubovnu. Byl to hrozný uhelný sklep. Měřil asi 10 čtver. metrů, uprášněný, a nedýchateľným vsduchem. Vyblíli jsme jej, vymalovali, později pak za pomoci slavné družiny Jestřábů celý obilí dřevem. Zde potom utrávila Dvojka pět pohnutých let v zápasu o svou existenci.

■ píše 2. kroniku Pod junáckou vlajkou (1926–1927, titul později použil pro jeden ze svých skautských příběhů), k psaní kronik využívá každou volnou chvíli, bez konceptů, úhledným písmem, srozumitelně a čtivě plní stránku za stránkou mozaikou příhod, drobných faktů, každodenních strastí, portréty členů, popisy výprav a táborových her a výsledků soutěží; bere je i na výpravy a na tábory Dvojky vozi všechny kroniky, aby se s historií oddílu seznamovali nováčci, čtení kronik, zvláště v obdobích nacistické a komunistické nesvobody, vedle seznamování s tradicemi oddílu a výchovného působení slouží i k vytváření oddílového ducha a mytologie; zájem členů o kroniky byl Jestřábovi i barometrem jejich vztahu ke Dvojce; pojmenovává místa, která mají pro oddíl zvláštní význam, osobitými názvy – Dračí louka, Tygří džungle, Větrné údolí, Dymové jeskyně, Měsíční louka, Zaječí rokle, Tiché údolí, Jestřečí jámy, Opičí stromy, Skalní hřiště, Pískové skály, stejně tak oddílové podniky. O Velikonocích se oddíl vydává na Jarní robinsonádu, společenství nejvěrnějších nazval Rudý kruh; na zhruba třicetku příměstských „tábořišť“ vodíval Jestřáb Dvojku šedesát let v určitých ročních obdobích i pro jedinečné obrazy: západ slunce, kvetoucí aleje, podzimní zbarvené listí, úplňky...; vytváří sdílenou oddílovou mytologii nepsaných zákonů, postupů a pravidel, které se učí každý nováček, a vstup do hierarchického společenství, který předpokládá splnění úkolů a zkoušek pěti stupňů, počínaje nováčkovskou na přijetí za člena oddílu, má jednoznačně archetypální iniciační ráz, stejně jako přidělení přezdívky; na řadu míst se oddíl vrací déle než půl století a hraje tam i stejné hry a soutěže – vyvinul roční programové schéma cca sto dvacetí skautských akcí na půdorysu školního roku, které se téměř neměnilo: vedle družinových a oddílových schůzek, polodenních a jednodenních výprav na tradiční tábořiště, v září Zahajovačka, na podzim Mistr v uzlování, v listopadu v pražských uličkách Starého Města Dvojka hraje hru Vyzvědači, v prosinci Vánoční nadílka a „mašinky“ – pouštění vláčků, po Novém roce zimní táboření, pak kulturní pořad Sami sobě, Velikonoční robinsonáda, na jaře Boj družin, soutěž skautských znalostí a doved-

ností, poslední schůzka před táborem Ukončovačka – tradicionalista Jestřáb na modelu trval, průměrná docházka člena trvala 3–4 roky a opakování celoročních programů se stávalo jablkem sváru mezi ním a staršími chlapci; po desítkách let experimentů se mu podařilo ustavit Pracovní kruh (P. K., „pekáč“), stále se doplňující a obnovující tým starších členů, schopných a obětavých spolupracovníků, kteří se podíleli na programu, výcviku a upevňování ducha a prostředí Dvojky a skládání Skautské stezky (zkoušek, v psaneckých dobách po roce 1940 i v období druhého rozpuštění skautingu po roce 1948 nazývaných Přehledy nebo také Pera) členstvem; oddíloví nováčci, kteří uspěli, skládali u posledního táborového ohně skautský slib: přistoupili k ohni před Jestřába, zdvihli ruku ke skautskému pozdravu a pronesli slova slibu – Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe: Milovat vlast svou Republiku československou a sloužit jí věrně v každé době. Plnit povinnosti vlastní a zachovávat zákony skautské. Duši i tělem být hotov pomáhat bližnímu.

■ Jestřáb je zapřísažený nekuřák, porušení tohoto tabu znamenalo konec členství ve Dvojce

16 05

oddíl získal první cenu na Sborových závodech za oddílový pokřik „naučený asi půl hodiny před závodem: Hurara huri raky – junáci jsme skauti z Prahy/ čigoligo čigoligo čau čau čau/ pomalago pomalago pau pau pau/ čigoligo pomalago vis pom pej/ druhý oddíl ra ra rej. Ahoi!“
 ■ Mohykánský tábor u Libiče mezi Turnovem a Českým Dubem, se skauty z Turnova utvořili „slavný kmen Mohykánů“, Jestřáb sbírá zkušenosti, od tohoto tábora všechny další dostávaly svá jména

1 Po vítězství na Sborových závodech zdatnosti, 16. 5. 1926, druhý zleva Jestřáb.

Naše vítězství na sborových závodech.

Jarov, neděle 16. května 1926

Bylo závoděno na pláni nad Jarovem a účastníci se z tyto oddíly: Za nás odděl: startovali: Bobr, Štyda, Čuk, Poslední, Jula, Belada, Nováček a Jestřáb. [Ten šťastně šel po celý den ve stanu, protože ho bolely rukoucí ruce.]

Závodělo se ve stavění stanu [my zvládli] v pozorování různých máp a trati na lesní cestě, v signali: souvň morseovkou, v oddílovém pokřiku [my zvládli] a ve štafeti. Poslychalo se, že Štyda svůj záhodil štafetu do jetele! Jestřáb zase [totis psatel lichte zátku] skopal pro bolest rukou morseovku. Čuk mu signalizoval: „Vše se podá starému vlku,“ a Jestřáb reaktivně, že „večere se podává u startu“ – nebo tak nějak !!!

Alle přes všechny tyto nehody, měli jsme stejný počet bodů se starými klacky – rovery, což jest ještě velký úspěch, protože bylo tam dosti oddílů, které jsou lepší než my, nebo alespoň se toho demnívaly.

Glavno těš podotknouti, že oddílový pokřik, ve kterém jsme získali první cenu, byl rozřiven a znovu učen teprve asi půl hodiny před závodem! Zní nyní takto:

Hurara huri raky – junáci jsme skauti z Prahy
 čigoligo čigoligo čau čau čau,
 pomalago pomalago pau pau pau
 čigoligo pomalago vis pom pej
 druhý oddíl ra ra rej. Thor!

Vléraný „manšapt“ na hořejším obrázku pod prolektorátem pana učního party Belady je sestaven dle císel takto:

1. Belada, 2. Jula Matěh, 3. Štyda, 4. Nováček, 5. Čuk Kafka, 6. Jestřáb, 7. Bobr, 8. Poslední, 9. Nováček.

S čím začínáme nový rok:

Je nás dohromady 20 členů, a jsme rozděleni na 4 družiny skautů a jednu sestru Vlčet.

DRUŽINA JELENŮ	DRUŽINA KAMZIKŮ	DRUŽINA JESTRÁBŮ	DRUŽINA VEVEREK	VĚŠKÁ ŠESTKA SEDIVA:
<u>Stará</u> Machovec *	<u>Dienstbier</u> Kafka *	<u>Poglar</u> * Bricha * Kvotný * Lorenz *	<u>Šilhaví</u> * Sobotka * Švábek * Ort *	<u>Belada</u> * Sopr * Böndy * Bulava * Čiala *
Koloušek Ol. *	Kováčik *			
Koloušek R. *	Málek *			
Müller *	Reinsberg *			

Lídce oddělu: Jaroslav Rysavý *
Čestný lídce: Klára Birsich *

[Jména označená červeně jsou hosti z bývalého 34. oddělu, černě označená jsou hosti z bývalého 2. oddělu, a neoznačená jména jsou hosti, kteří již do nového 2. oddělu.]

Naš majetek: Ile pokladni knihy k 1. I. 1926 máme na hotovosti 277,60 Kč
Kromě toho dluhují členové do celkové pokladny asi 250,-
Kamů a jiného nářadí, knih, slibových odznaků a t. d. ani na

Odebíráme: Jednát výtisků časopisu "Skaut-Juňák"
Dva výtisky "Vlčec"

což přijali, a udělali mně hnedka poklavenom!!
[Kmen Mohykanů měl se začátku v táboře mnoho nepřátel, ale pak pomohutněl asi na 15 hlav a hrál významnou roli v táboře. Ale o tom až později.]
Válečný pokrik Mohykanů zněl:
"uch-icho- řešte ho,
uch-icho- švanťeho
uch-icho- podomka."

Pohlavár Mohykanů.

Heslo Mohykanů, které se volalo zpravidla na mluvnické mravokáče a nepřátele koncovek "uch-icho-," bylo takové:
"Kdo chce mít co dobrého, musí říkat dřív ho."

† Mohykaný tábor. Jaroslav Rysavý - Bobr.

† Mohykaný tábor. Zpěv u táboráku.

← „Třetí Kokořín“, 22.-24. května 1926.
„Krásný byl ten kokořinský výlet, tak jako holt vše, co podniká družina Jestrábů. Amen.“

■ píše 3. kroniku (1927-1930), která zaznamenává i dění na Táboře Svazu třinácti (pod Sluneční zátokou, na tábor přijela i Jiřina Kalousová, sestra člena oddílu, do které byl Foglar zamilovaný), Táboře Zelené příšery a Táboře na Bobří řece; kronikář Jestřáb náměty později zpracoval v knihách Hoši od Bobří řeky a Tábor smůly (1938), kam z kroniky převzal celé kapitoly včetně atmosféry měsíční noci hrající velkou roli i v Rikitanově příběhu a Písni úplňku; Jestřáb z kronik motivy, náměty a texty nejen přebíral, ale zápisy po někdy až desítkách let komentoval, dovyrávil naznačené, nebo objasnil politický kontext, proč byl nějaký zápis udělán, dodatky se nejčastěji týkají dob nacistické okupace a pak nadvlády komunistů a pronásledování skautingu a oddílu StB

09 07

u táborového ohně na Táboře Svazu třinácti v Zátocce neznáma na Sáze od Jaroslava Ryšavého - Bobra poprvé Jestřáb uslyšel píseň My pluli dál a dál, kterou byl silně dojat, později skoro hymnu Dvojky uzavírající oddílové zpěvy - Zpívandy; seznámení s Vitrem; Jestřábem vítané byly písně s dobrodružnou tematikou a zároveň opěvující hodnoty souměřitelné se skautingem, některé písně nesměly být rozšiřovány mimo oddíl (Turnovské písničky), zpívány byly jen na slavnostech (Píseň úplňku), písně opěvující hodnoty, které mají trvalou platnost, písně oslovující srdce byly cílevědomě využívány k upevňování vazeb k oddílu a staly se jednou z výchovných metod skautingu

■ členem Svazu třinácti, který Jestřáb založil na táboře, se mohl stát pouze vytrvalý, odvážný, dovedný a ctížádostivý člen oddílu, který splnil třináct náročných úkolů, maximální počet členů Svazu byl třináct; hra o 113 schovaných listcích, Sbirání číselovaných papírků, se stala jednou z tradic oddílu, za staré ztracené listky se vyráběly nové, s vročením a legendou kdo, kdy, za koho, a průběžně docházelo k oživování vzpomínek

■ v časopisu Skaut - Junák otiskuje povídky a příběhy o prázdninovém táboření

09 09

Jestřáb se stává vůdcem pražské Dvojky - přebírá vůdcovství od Jaroslava Ryšavého - Bobra, oddíl trpí nedostatkem členů (1927-1928), ve třicátých letech počty stoupají na 30 - 40 chlapců, v roce 1938, po táboře na Podkarpatské Rusi, měla Dvojka přes 50 členů a přestala být zvladatelná, chlapci se pořádně neznali atd. ■ Jestřáb radikálně snížil počet na čtyři družiny po osmi = 32 členů

Naš první jarní výlet do Prokopského údolí,
pořádaný pod heslem
'Už se bílej permutraček rozpálil...'

6. únor
1927

Vždycky, když na jaře vysvitne „sluníčko“ sluníčko, ráno to v nás - skautech hrkat jako ve starých dědečkových hodinách, a nic nás už nemůže v neděli doma.

Musíme chít - nochtít - vyrazit někam na výlet - a kdyby nás doma přivázali k posteli, jsem přesvědčen, že se přitáheme na místo správy i s tou postelí.....

Původně měli jsme jít do Líkašského údolí, ale protože ráno v 8 hodin má Zlíchov sešli jsme se jen čtyři, z nichž k tomu ani jeden z nás tam nětrefil, rozhodli jsme se táhnouti jen do Prokopáku. (Hlavní výprava měla totiž přijít až odpoledne.)

Sluníčko svítlo tak divně nevykle do očí, ve vzduchu vonělo to všechno už jarem, a tak jsme se šinuli v ohromné maladičce do Prokopáku.

To naše krásné, zlaté Prokopské údolí!!!

Co příchod a dobrodružství v něm jsme již zazili. Kolik večerů při ohničku jsme tam již převedli, kolik krásných slunných dnů tam strávili...

A proto i dnes tak radostně jsme tam spěchali.

Tentokrát šli jsme však poněkud jinou cestou a do stali jsme se tak do divokých vysokých skal, kde jsme ještě nikdy nebyli. Abychom vyzkoušeli prakticky uale, spoutali jsme se po lase s námořnickou smyčkou s příbytků skal, tak vysokých, jak jen lasso stačilo. Bezpečnosti bylo ovšem náležitě dbáno. Když si potom Pepa Pokorný odřel ruku, byla mu zářezovina a užil usel ambulanci!

Pak se kluci začli hádat, kdo z nich víckrát mohl spadnouti a na dobro se zabít, takže jsem byl nucen znamenati s potěšením, že jsme byli alespoň ~~naživu~~

Září 1927

Program práce na tento měsíc:

Skonsolidovati oddíl po práedminaci.
Upraviti nestálé hochy k vyšímu vzdělení.
Přinovati na mestodilové idové řádu P.S.
Dopsati oddilovou kroniku.

3. září Laborový oheň na libušském ostrově

4. září Celodenní táboření na ostrově. Různé hry, koupání, učení semafor, lehká atletika.

9. září Oddilová schůze. Bohu se vada! včkovstrý. Každý oddíl přejímám sám. Od příští schůze počínaje budou oddilové schůze rozděleny na 2 části, aby se zaměřilo návalům hochů v malé klubovně. První část hochů má schůzi v pátek od 7 1/2 do 8, druhá část hochů v sobotu od 5-12 1/2

16. 7. září Oddilové schůze. Kimova hra na I. tř. zkoušku. Učena píseň "Dotáboru" na ideové řádu P.S. Kdo předplatí "Skauta - Junáka"? Rozkaz na místě

18. září Sportovní manifestace. Súčastníci jsme se přivachu. Odpoledne volno

23/24. září Oddilové schůze: Setonova hra na I. tř. zkoušku. Zmohlil jsem se s hochy a dověděl se, co se jim líbí a nelíbí v oddílu. Zpívali jsme. Melodie-li třeba příst, půjdeme na oběden do Prokopského údolí.

27. září Celodenní výlet do Prokopského údolí. Stráda (se. tábor) ziskrá posázi. Jedno přiběhá, na lupiče, v dřevě a bílí, sbírání kamene dle setona, hledání odlovaných papírku v lese, přelakování lassem, skákání přes lasso. Měla kováček jmenován záchypaní nádece družiny Věže. Uvněli jsme se, že příští měsíce bude hrát každá družina nějaká divadlo po oddíl. Zpět do oddílu přijali tři Orlovský. Bývalí dokončil množství úkonů

30. září - 1. října Oddilové schůze. Bohu předal poslední věci, co měl u sebe. Oddíl rozdělen na nové 3 družiny. Kalous složil odbornou zkoušku z kmitařství. Jaka: došti pozorovali obrátek 30 minut a pak vyplno: valí 40 otáček, jeho se týkajících. Zátať a budo: váním jednoluců.

Práed práce v září:

Znovi měsíce mého včkování přináší tyto výsledky. V oddíle máme 21 hochů, mladších a učilomě. (Lich). Celou správu oddílu vešci prozatím sam. mnoho hochů nemůže se sčítat sčítat pro svoje nedělí pokračovací školy.

Základka hochů v září: 70%

*) Jak jsem se tentokrát myšlil!! Připsáno 17. 11. 1928.

Třetí den táboření. 4. července 1927.

DENNÍ ROZKAZ

NÁSTUP K VLAZCE: V 7 hodin ráno

PROGRAM DNE: Dopoledne i odpoledne stavba tábora.

OBĚD: : drachová polévka, rýže se salámem.

VEČERE: : Dveje, chleba, čaj s mlékem

VEČERNÍ HRA: : Na bludičky

DENNÍ SLUŽBA: Kalous, Kusa, Jůdčák

BODOVÁNÍ DNE:

Kous	Jůdčák	Kalous	Orlovský	Ort	Pělník	Sopr	Šedl	Jelínek
		II	I	I	I		III	I

Slečna Kalousova nám peče na Lihovaru amolety, v čemě horlivě pomáháme: Moja kvědla, sopr si hraje se sběračkou, ja zase přidávám sádlo, kerounek obrací, a t. d. Z pomocníků ma' slečna nesmírnou radost, což je též na obrázku zřejmé vidno.

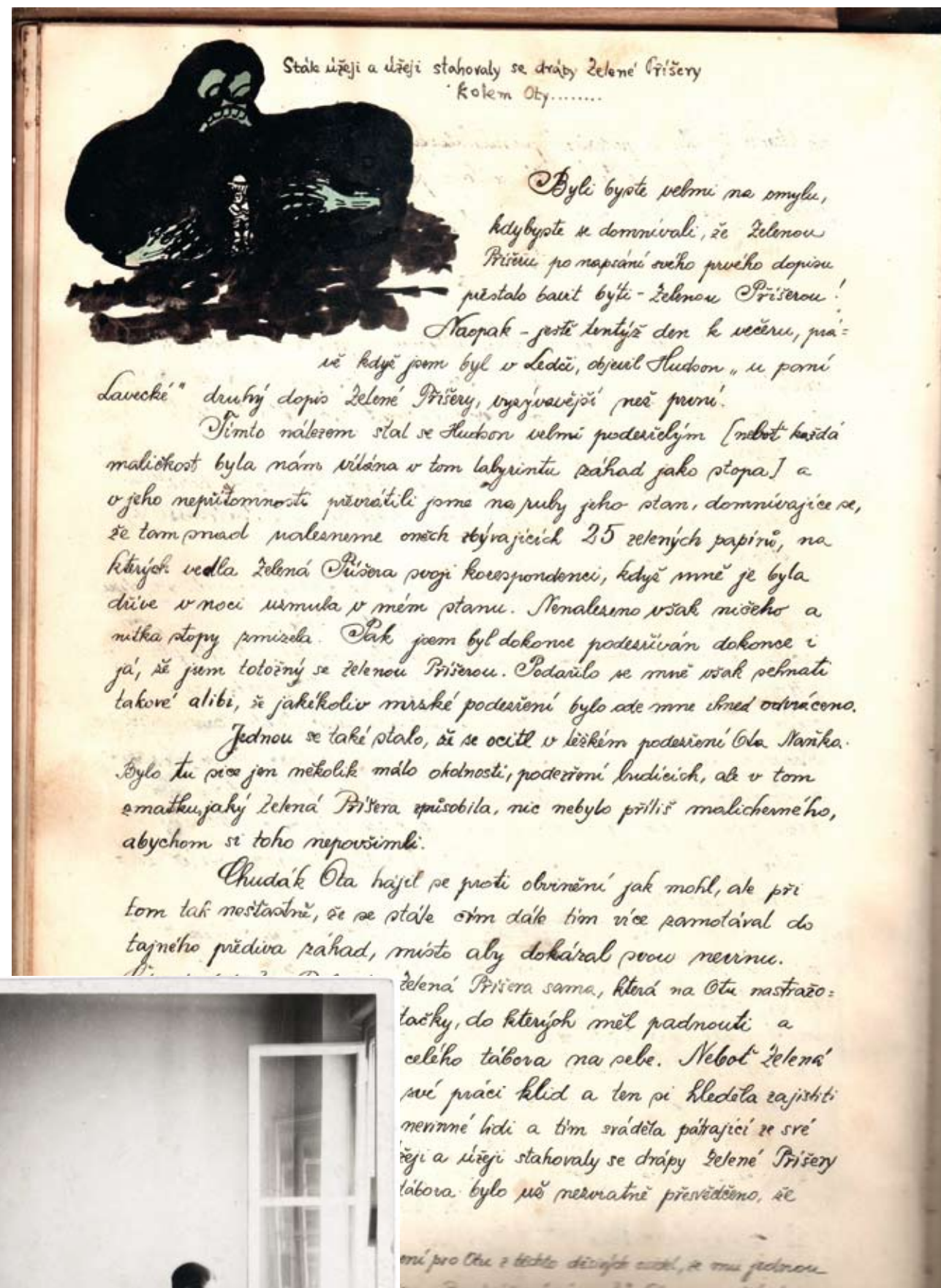
← Na tábořech Dvojky nebyla ženská návštěva moc častá. Tábor Svazu třinácti byl výjimka. Na návštěvu přijela sestra Moji, člena oddílu, slečna Jiřina Kalousová.

■ oddílový Tábor Zelené příšery (opět pod Sluneční zátokou v Zátocce neznáma, 6 chlapců a vůdce, přesto Jestřáb připraví originální program a bodování) a její rejdy, rozvíjení činnosti chlapeckého oddílu skautského typu později ztvárnil, obohacený o originální hry a postupy, v knize Hoši od Bobří řeky a v knize povídek Tábor smůly (Patálie s mravenci, Frédy – chlouba tábora); díky své publikační činnosti a oddílovému vzoru Dvojky Jestřáb postupně vtiskl českému skautingu řadu originálních prvků a prosadil mnoho praktických i hodnotových postupů i mimo něj, mezi turistické a trampské hnutí; skautské tábory v té době trvají nejméně měsíc až šest týdnů; nezbytný je totem: „V totemu sídlí duch oddílu. Shlíží na své hochy, pod nim hoši přijímají svá vyznamenání a pochvaly, skládají skautské sliby, u něj hoří během slavnostních večerů táborové ohně. Hoši se mění, dorůstají, odcházejí a noví, malí přijdou, ale totem zůstává stále stejný, tichý, mlčenlivý jako vzpomínka na zašlé slunné dny staré slávy, upomínka na práci v oddíle vykonanou.“

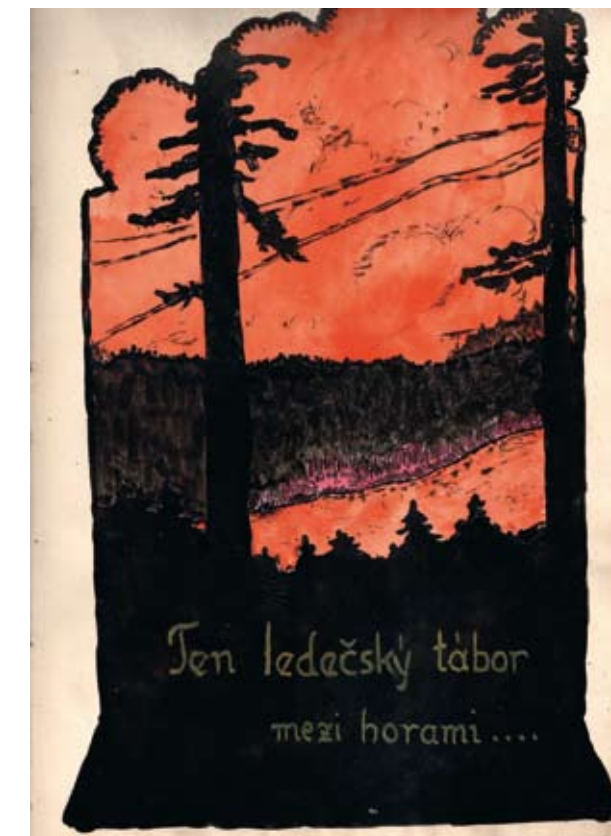
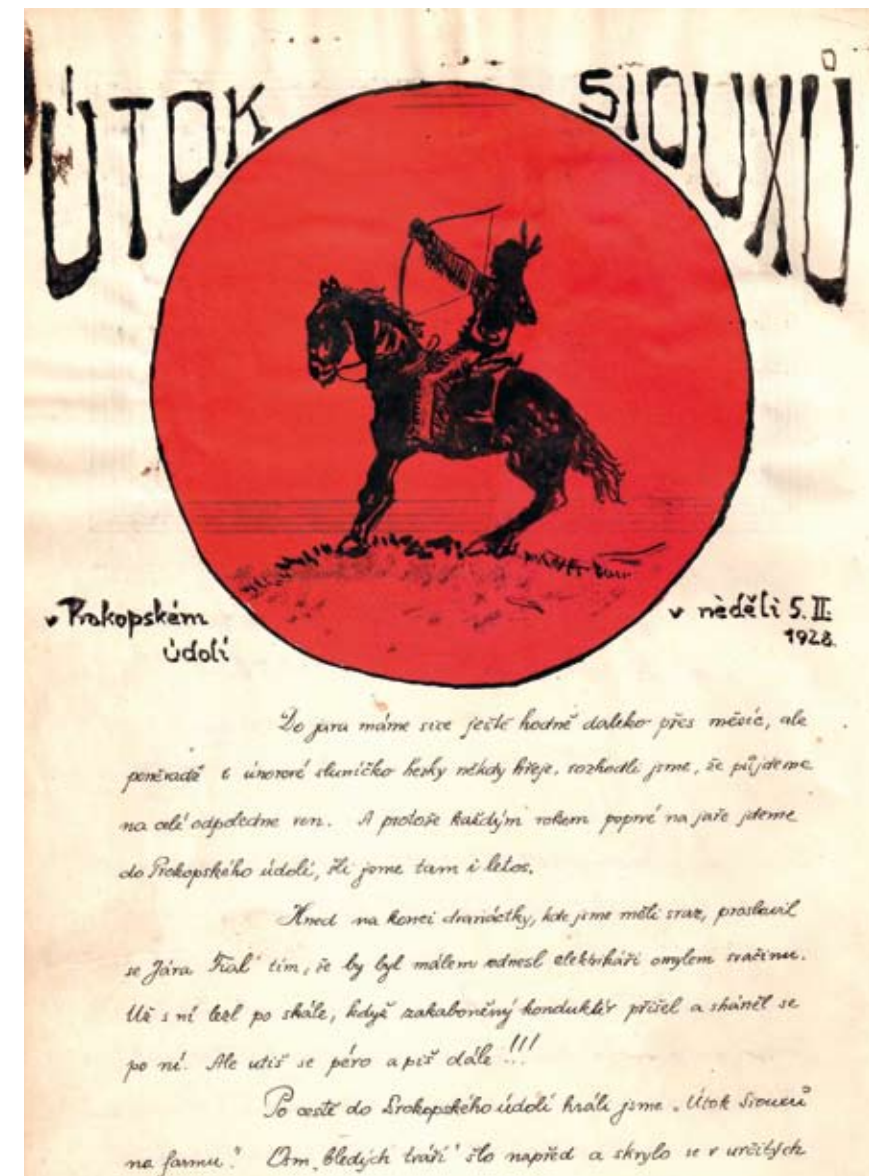
28 10

v předvečer státního svátku Jestřáb získává první skautské vyznamenání, bronzovou svastiku Náčelnictva; o dva roky později obdržel stříbrnou svastiku
 ■ listopad – v časopise Vůdce (č. 2-3, 1928) čte Jestřáb článek MUDr. J. Šimsy Výzbroj a u popisu Obsah kapes skauta (sírky, 2 m motouzu, toboleku a v ní malé šití, špendlíky, peníze, poštovní známku, křídou na značkování, obvaz...) si připsal: „do plechové krabičky“ – Krabička poslední záchrany (KPZ, kápězetka, krapoza) je na světě

† V kanceláři firmy Oskar Stein, velkoobchod papírem.

„Pražská Dvojka, 29. ledna 1928 na dvorku před klubovnou Na Belkrédce – Jestřáb 3. zleva.“ Foto fa Hanzlik.

Koupání v rybníčku na Táboře u Bobří řeky/1929/

"Bobří řeka" byl potok, nezpůsobilý ke koupání. Nebyl totožný s Bobří řekou z knihy "Hoši od Bobří řeky"! A tak jsme se koupali v malém prohlátném rybníčku kousek od tábora. Na snímku vedle mne sedí Hladový Bobr, můj krátkodobý zástupce, dále Láda Velebil. Za mnou klečí Skukám, vedle v košili Jiříček Paukert. Mezi Bobrem a Ládou vykukuje Pepíček Hárká. Za Bobrem ve světlé čapce je Mirek Ejem, rádec Bobrů. Ten na Velikonoční výpravě pojmenoval potok Mastník "Bobří řekou" a tím dal i podnět k názvu tábora.

Slav oddílů v dubnu: Jst velmi "nahnutý". Oddíl je nyní 14 činných hochů, ale tato "činnost" mne neuspokojuje. Oddílový život hodně kade' bradi' velká vzdálenost družiny Bobrů (Vokorná, Libos, Kuzýř). Záchroma oddílů šku' jen v jeho psání, v nových hoších. Vylepuji propagační plakátky po celé Letně, rozdvírám malované brožurky hochům, což vše sám srotovuji, jsiš snom na školy, ale vše marně. Je to jako sačarovany' kuli, jakoby nebyl ani jeden chlopec na světě, nebo jakoby u nich docela vymřela touha po romantice. A přece by v oddíle sašili chvíle, na jaké by s radostí vzpomínali po celý život!

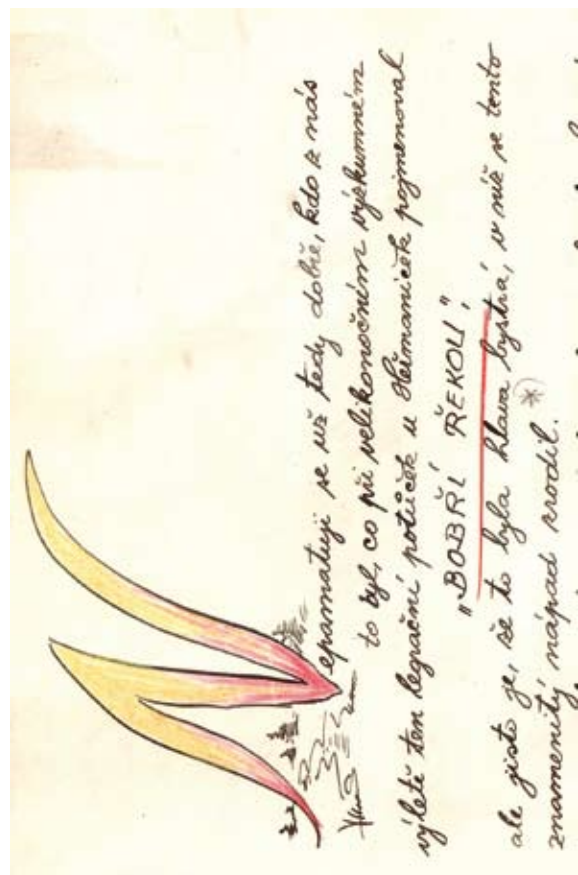
Jako ty obrázky, jsou i naše vzpomínky na tábor u Bobří řeky již nejasné a zmatené. Ale tím jsou nám dražší. Písně hvězdných dnů a hvězdných nocí dozněly. Chlapečtví hochů odešlo. Dnes jsou z nich většinou již mladí muži. Ale tehdy byli HOCHY!! A o té době chci psát 1933

Pochodem když jdou junáci z výletu

Nápisy na slavoobraně; na prkénku nahore: "PRAHA", "2. oddíl PRAHA" na prkénku níže: "TÁBOR U BOBŘÍ ŘEKY."

špatněji se sá' tedy dohře, kdo z nás to byl, co při velikonočním vykoupení. Někde ten legární potížník u štampanistů pojmenoval "BOBŘÍ ŘEKOU", ale jako je, se to byla klava bytka, v níž se tento znamenitý nápad prodil.

17 listopadu 1929 spatřil světlo světa první sešit našeho oddílového časopisu »ČIGOLIGO«

Vedlejší obráček ukazuje ve zmenšeném měřítku, jak vypadá obálka prvního sešitu [Každý sešit ovšem bude mít obálku jinou!]

ČIGOLIGO bude vycházeti v jediném exempláři a hoši si ho budou brát jeden po druhém k pročítání domů.

Župní závod v Ústí nad Labem, 18.-20. 5. 1929.

Nový list do historie našeho oddílu.

Září 1927.

Dnes ve druhém výpočtí znovuzřízení našeho oddílu předáváme nový list do jeho historie: Oddíl mění vůdce.

Právě v tomto měsíci jsou tomu dvě léta, co byl náš oddíl zachráněn. Oddíl od svého založení (1912) stále udržovaný, hořel v tu dobu úplným svým rozpadnutím. Škaredější vůdce Štěpán Bursík pro své povolení nemohl se oddílu věnovat a tak zbylo v oddíle jen několik hochů, kteří nevyvíjeli naprosto žádnou činnost. A tu na podzim 1925 přichází do oddílu asi 15 hochů z rozpuštěného 34. oddílu. Bratr Štěpán Bursík předal vůdcovství Bobrově-Rypáviemu z 34. oddílu a ten dal se do práce. Oddíl byl po celý rok 1926 na nízkém stupni. Ale Bobr obětoval mu mnohdy více než mohl a tak oddíl se letos [1927] vyšinul tak vysoko, jako snad nikdy před tím.

Bohužel bratr Bobr vzdává se po letošních prázdninách vůdcovství, v zájmu svého zaměstnání. A tak zbyl jsem v oddíle s 19 nedospělými hochy já sám jediný. Celá zodpovědnost a práce zůstala na mně. Myslím, že jsme jediným oddílem v Praze a snad i v celé republice, kdy vede oddíl jediný dospělý vůdce, bez nejméně pomoci od svých hochů. Ale ubožák se tě práce. Dá-troufám si říci, že i při tom bude náš oddíl nejlepším v Praze.

Zaostav
Bobrov.

Haló kamaráde

chceš nalésti něco, co by tě bavilo a těšilo tak, jako ještě nic před tím?

Můžeš se naučit střeliti chromým lukem jako Rolf Zálesák, vázati uzle jako starý námořník, zacházeti s lassem jako cowboy z Arizony a mnoho jiných krásných věcí, co žádný jiný obyčejný chlapec nedovede.

Můžeš nalésti nové slušné a věrné kamarády a zažít s nimi mnoho podivuhodných příhod, o jakých se ti ani nesnilo, strávit s nimi krásné chvíle u táborových ohňů a naučit se mnoha novým písničkám.

Můžeš vidět les při měsíčku i při východu slunce, hvězdy pozorovati, jak po nebi putují, kraj jak usíná v červánkách a svatojánské mušky v lese v poávečer jak seleně svítí.....

Můžeš žít o prázdninách v lese u vody jako Robinson, s několika správnými hochy, kterým se líbí zrovna to co tobě, sám vařiti, sám si práti prádlo, štípat dříví a hrát při tom hry, jakých jsi ještě nikdy nehrál.

Můžeš dokázat jak jsi odvážný, bystrý, chytrý a dovedný skládním různých napínavých skoušek. Získáš různé odznaky za své vědomosti a budeš nositi stejnokroj, který se všech stejnokrojů na světě sluší hochům nejkrásněji.

Staň se skautem 2. pražského oddílu Svazu Skautů.

Přijď

do naší indiánské klubovny v Praze-VII-Belcrediho třída, č. 5 kde budou zodpovězeny ochotně veškeré tvé dotazy. Máš strach, že tě maminka nebo tatínek nedovolí skautovat? Dej jim přečísti přiložený bílý leták a uvidíš, že získáš jejich svolení. Nezanedbej této příležitosti k mnoha krásným dobrodružstvím.

■ Tábor smůly u potoka Mastníku za Heřmaničkami provázený nehodami, ale poprvé s fotoaparátem

07 09

Dvojka má novou klubovnu ve Skautských domech na Petřském nábřeží (1930-1934); Jestřáb na návštěvu klubovny pozval i svoji tehdejší lásku Boženu Voldřichovou, která, když viděla Foglarovo nadšení pro oddíl a jeho činnost, pochopila, že se nejedná o perspektivní známost

↑ Velikonoční výprava do Vlašimi.

Družina Vlků

byla znovuzaložena zároveň s jinými dvěmi družinami dne 1. března 1930. a byli do ní zařazeni tyto hoši:

Otta Čoček, v úloze rádce,

Jirka Paukert,

Jirka Keltner, zvaný "Gejvičák"

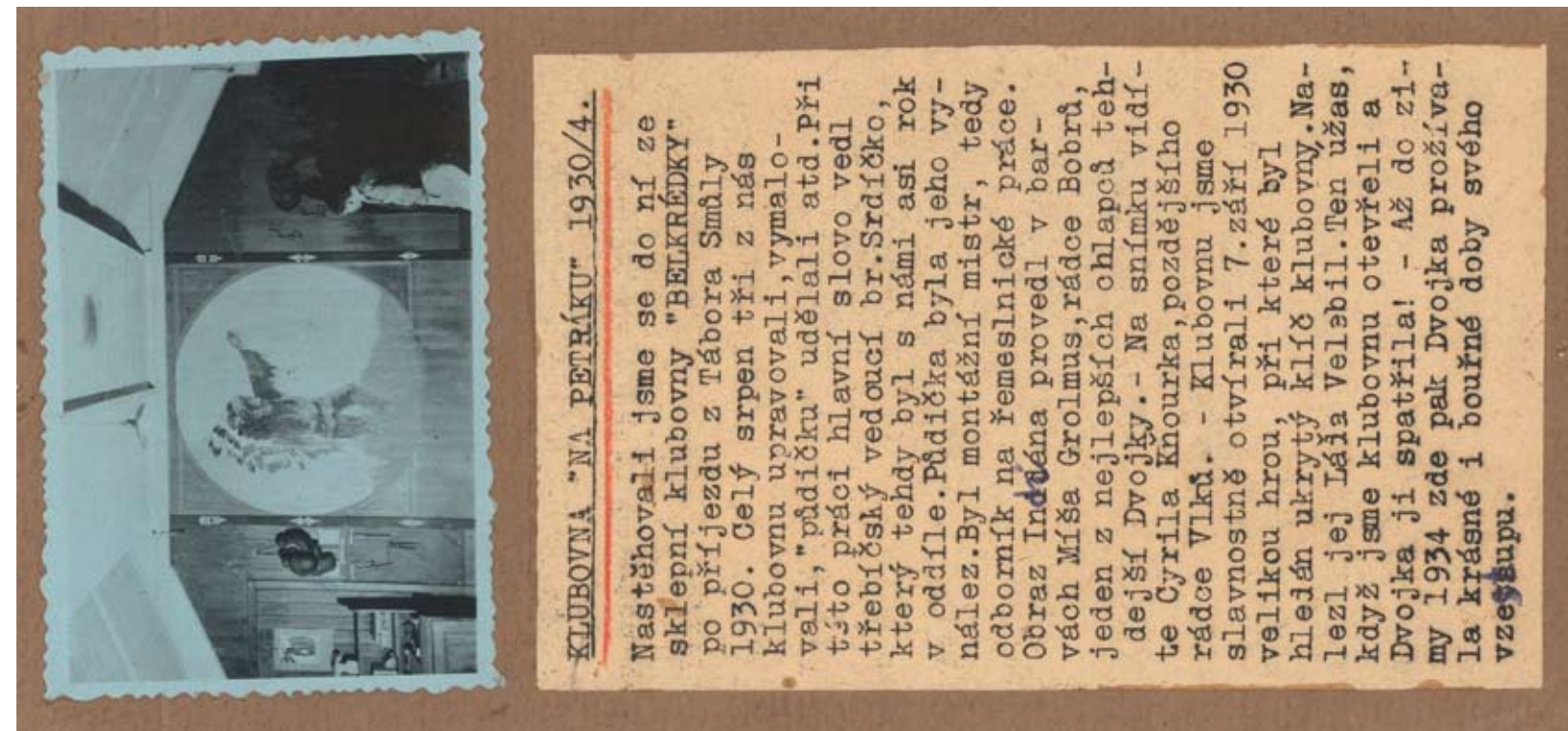
Pepa Šírka,

Pepa Jřábek, zvaný "Správec".

Byla to družinka ze všech tří družin nejmenší, ale činila se tak znamenitě, že již v prvním měsíci svého života předháněla ostatní družiny počtem svých hochů.

Co jest to družina? Skautská družina jest společenost hochů, která se udržuje jejich bratrstvím vůči sobě. Podle toho, jací hoši jsou, jest družina dobrá nebo špatná. Čiňte se tedy, Vlci, aby se o Vás nesmělo říci, že jste špatní, ale aby o Vás bylo slyšet vždy jen to nejlepší. Přeal bych Vám to z plna srdce!

Jestřáb
vůdce oddílu.

KLUBOVNA "NA PETRÁKU" 1930/4.

Nastěhovali jsme se do ní ze sklepní klubovny "BELKREDKY" po příjezdu z Tábora Smůly 1930. Celý srpen tři z nás klubovnu upravovali, vymalovali, "půdičku" udělali atd. Při této práci hlavní slovo vedl třebíčský vedoucí br. Srdičko, který tehdy byl s námi asi rok v oddíle. Půdička byla jeho vynález. Byl montážní mistr, tedy odborník na řemeslnické práce. Obraz Induána provedl v barvách Míša Grolmus, rádce Bobrů, jeden z nejlepších chlapců tehdejší Dvojky. - Na snímku vidíte Cyrila Knourka, pozdějšího rádce Vlků. - Klubovnu jsme slavnostně otevřeli 7. září 1930 velikou hrou, při které byl hledejn ukrytý klíč klubovny. Na lezl jej Lája Velebil. Ten užas, když jsme klubovnu otevřeli a Dvojka ji spatřila! - Až do zimy 1934 zde pak Dvojka prožívala krásné i bouřné doby svého vzešápu.

↓ „Nádraží ve Vrázi – hledáme tábořiště na Otavě, 15. 6. 1930 – Skukům, Láďa Velebil, Fanda a Ruda M.“

Obrázek z TÁBORA SMÍLY.

Tento tábor byl rozmanitý roku 1930 a to na stejné místě, kde rok předtím byl „TÁBOR U BUBÁKŮ REJNY“.

U každého kůže obrázku vidíte v tomto smyslu → historické fotky z doby, také legendárního vzorného chlapce Zdeňka Věštily. Vše sňatku k němu ukazuje!

Změna kůží: Ota Vaňha, Měša Golman, Měša, Jiranda Jost, Opa Ullmann, Jiří Kubert, Zdeněk Věštil, Ruda Machacek (vrtáč), Opa Ledmann-Jirál, Logza Jurak, Lepička Kárka, Spalík, Škrták, Verda Kallak. — Fotičky vyrobily slavné.

Macháček Jirál je v této době v knize „TÁBOR SMÍLY“.

